

'IK VERTREK' VOOR ANGSTHAZEN

Zomaar een nieuw leven opbouwen in het buitenland, zoals de gelukszoekers uit 'Ik Vertrek'? Dat leek zelfbenoemd angsthaas Lonneke Lodder (1974) maar onverantwoord. Stapje voor stapje overwon ze echter de verlamme-nde angst om de zekerheden in het leven los te laten. Ze emigreerde naar het Noord-Spaanse platteland.

'IK BLIJK TOT VEEL MEER IN STAAT DAN IK DACHT'

Als Lonneke uit het raam van haar gele huis kijkt, ziet ze besneeuwde bergtoppen en een vallei. 'Ik heb 1,7 hectare grond met een grote moestuin. De dichtstbijzijnde burens wonen honderd meter verderop. Ik woon in het laatste huis van een dorp met 24 inwoners. Je hoort alleen koeienbellen of de buurman die naar zijn schapen gaat.' De wekker gaat hier niet. 'Het gelukkigst ben ik als ik buiten aan het werk ben. Net wat er gedaan moet worden: de tuin, hout verzamelen, grasmaaien. Of ik ga lekker wandelen.'

Hoe anders was haar leven vijf jaar geleden? Toen woonde ze in de stad en werkte ze 36 uur per week op kantoor als communicatieadviseur bij de gemeente Amsterdam. 'Het was zo'n abstracte wereld. Ik kon er niet écht het verschil maken, maar ik vond dat ik niet mocht zeuren. Wees tevreden met wat je hebt, zei ik dan. Doe de leuke dingen gewoon náást het werk. Dus ben ik in mijn vrije tijd bier gaan brouwen. Dat was lekker concreet. Het bier deelde ik uit aan vrienden en dat gaf mij voldoening, hoe klein ook.'

SABBATICAL

Er begon meer te borrelen. 'Ik was altijd al graag buiten en maakte in de weekenden lange wandelingen in de natuur. Tijdens mijn wandeltocht naar Santiago de Compostella merkte ik hoezeer ik van het simpele leven hield. Niet nadenken over wat je aantrekt. Gewoon opstaan en lopen. Hier werd ik gelukkig van. Op een dag liep ik door de zompige modder terwijl de regen met bakken uit de hemel kwam. Had ik nu niet liever op kantoor gezeten? Het antwoord was nee. Toen wist ik dat ik mijn leven moest veranderen.'

Het pelgrimeren was onderdeel van een sabbatical. Tijdens deze maanden deed ze ook vrijwilligerswerk op een ezelboerderij in Asturië. 'Dat vond ik helemaal geweldig. Ik ben dol op dieren en werkte met mijn handen. Waarom zou ik nog langer van vakantie naar

vakantie blijven leven? Ik wilde mijn dromen niet meer uitstellen. Natuurlijk vond ik het doodeng, maar eigenlijk leek me het ergste dat me kon overkomen dat ik op mijn vijftigste nog steeds op kantoor zou zitten. Tijd is veel kostbaarder dan geld. En zo besloot ik definitief dat ik op het platteland wilde leven.' Haar zorgvuldig opgebouwde zekerheden zou ze moeten gaan loslaten. 'Ik had een vast contract met een prima salaris en een keurig pensioen. Met mijn koopappartement was ik netjes kapitaal aan het opbouwen. Ik had 25 jaar met veel plezier in Amsterdam gewoond en zou zo'n woning nooit meer terugkrijgen. Dat vond ik best lastig.'

DE LATTE-FACTOR

Ze begon naast haar baan met besparen, een buffer opbouwen, Spaans leren en veel bierbrouwen. 'Na een half jaar leefde ik van de

helft van mijn salaris, ongeveer 1500 euro per maand. Onvoorstelbaar. Bezuinigen bleek een eitje. Ik begon met het schrappen van abonnementen. De televisie ging de deur uit. Ik stapte over op een andere energieleverancier. Betaalde mijn zorgverzekering per jaar in plaats van per maand. Schrapte mijn sportabonnement en besloot alles binnen de gemeentegrenzen per fiets af te leggen. Dat scheelde meteen in ov-kosten. Allemaal kleine beetjes, maar opgeteld was het heel wat. Stel dat je dagelijks koffie koopt op het station. Per week kost je dat een tientje. Dat is een paar honderd euro per jaar.' In de wereld van besparen heet dit 'de latte-factor'. Al die kleine uitgaven die je bijna ongemerkt doet.

Ook grote kostenposten werden aangepakt, zoals het vervroegd aflossen van haar hypotheek en een renteverlaging regelen. Over het

algemeen had ze lol in het proces. 'Ik stopte bijna helemaal met het kopen van kleding. En horeca. Daar gingen bakken met geld naartoe. Elke week moest er wel een nieuw café of restaurant uitgeprobeerd worden. Toen ik uitlegde dat ik niet uit lunchen of uit eten kon, boden mijn vrienden aan om voor mij te betalen, maar dat wilde ik niet. Ik had hier vrijwillig voor gekozen. Het gevolg: we spraken thuis af, wat heel leuk was, want zo zag je elkaars huis en gezin weer eens. Bij mijn vaste eetclubjes haakte ik gewoon later aan en dan dronk ik alleen een glas wijn. In het begin had ik schroom om het uit te leggen. Gelukkig waren de reacties positief en vonden de meesten het een interessant experiment.'

ALLES UITPROBEREN

Drie jaar nam ze de tijd, voordat ze daadwerkelijk emigreerde. 'Dat ik dit langzaam naast

mijn baan kon voorbereiden, was de sleutel tot succes. Ik Vertrek-mensen springen in het diepe, maar ik ben iemand die dingen met beleid doet. De eerste stappen nog veilig aan de reling totdat ik zo nieuwsgierig werd naar de rest van het avontuur dat ik loslaten helemaal niet zo eng meer vond.

Haar plan bestond slechts uit elementen: buiten zijn, fysiek werk, geen status, iets concreets maken. 'Dat ben ik allemaal gaan uitproberen. Uiteindelijk heb ik mijn huis voor

**'Tijd is
veel kost-
baarder
dan geld'**

een jaar verhuurd en ben door Spanje gaan zwerven. Tegen kost en inwoning werkte ik op boerderijen in allerlei streken. Zo ontdekte ik hoe ik het plattelandleven echt vond. Ik leerde houthakken en werken met een kettingzaag. Opeens stond dit stadsmens dagelijks in de aarde te wroeten.'

Met zo'n 'elementenplan' bleef er ruimte voor flexibiliteit. Hoewel ze in de leer was gegaan om professioneel brouwer te worden, kwam Lonneke erachter dat het te veel werd om in haar eentje te doen. 'Over naar plan B: tekstschrijven om geld te verdienen. Ook heel concreet. Ik had altijd al geschreven, dus het talent en het plezier waren er. Mijn tekstbureau kon ik veilig opstarten naast mijn baan in loondienst, en als het goed ging, nam ik het mee naar Spanje.' En zo geschiedde. In Asturië werkt ze zo'n twee dagen per week als freelance tekstschrijver, 'genoeg om van te leven'.

ELASTISCHER GEWORDEN

'In Nederland zijn we zo gewend aan onze veiligheid en zekerheden, dat we het nauwelijks accepteren als dingen anders lopen. Hier in Spanje ben ik op mezelf teruggeworpen. Dat leerde ik van de bosbranden in 2019. Ze kwamen behoorlijk dichtbij. De brandweer kwam niet, dus de burens en ik moesten zelf een plan maken. We hebben twee weken afwisselend 's nachts gewaakt. In Nederland had ik dat onbestaanbaar gevonden. In deze omgeving ben ik elastischer geworden. Ik vind niet zo snel meer iets spannend of eng. En ik blijf tot veel meer in staat dan ik dacht.'

Lonneke leeft naar de omstandigheden.

'Het weer is hier ontzettend veranderlijk. Als het koud wordt, geef ik geen slinger aan de thermostaat, nee, dan moet ik zorgen dat ik droog hout heb klaarliggen om de kachel aan

te steken.' Omdat ze meer op zichzelf is aangewezen, kocht ze in Spanje haar eerste auto. 'Ik dacht altijd dat ik niet geschikt was om auto te rijden, maar ik ging dwars door die angst heen. Anders kom ik nergens. Nu lijkt het me leuk om te leren wat er eigenlijk allemaal onder zo'n motorkap zit.'

Een mens lijdt het meest onder het lijden dat-ie vreest? 'Dat is zo waar. Angst werkt verlammend. Mijn grenzen bleken helemaal geen grenzen te zijn. Ik noemde mezelf altijd mevrouw Beren-op-de-weg, maar inmiddels hoor je mij nooit meer "dat kan niet" zeggen. Ik zeg nu: je weet het pas als je het probeert.'

MEER LEZEN?

Het leven is te kort om op kantoor te zitten,
Lonneke Lodder (Karakter, 2019)

3x beginnen aan een nieuw leven

BEGIN MET BESPAREN

'Begin met het aanleggen van een buffer en het leren leven van minder geld. Er bestaan oneindig veel spaarblogs met tips, zoals *financieelonafhankelijkblog.nl*. Als je jezelf echt bij de les wilt houden, begin je er zelf eentje.'

BEGIN NAAST JE WERK

'Wil je gaan ondernemen, praat dan eens met je werkgever over een dag minder werken. Die ene dag kun je gebruiken voor een opleiding, bijvoorbeeld een talencursus als je wilt emigreren.'

BEGIN EEN HOBBY

'Toen ik het plan had om bierbrouwer te worden, begon ik in mijn vrije tijd heel veel bier te brouwen in mijn keuken. Ik werd lid van de hobby-brouwvereniging, las boeken over brouwen en sprak met professionals. Het plan liep anders, maar aan mijn hobby heb ik wel veel lol gehad.'

'Een mens lijdt het **meest** onder het lijden dat-ie **vreest**'